

Абонаментъ:

За година . . 55 лв.
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:

Официални по 2 лв.
на квадр. сант.;
търговски
по споразумение.

ВАРНАНСКИ

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕΤЪКЪ.

Всичко, що се
отнася до вестника,
да се изпраща до
кметството — Варна

Редакцията
ул. „Царь Борисъ“,
Бабаджовото здание
II-ия етажъ.

Броя 1 левъ.

Градътъ.

Резултатитъ отъ общинскитъ избори
въ Варна.

Както е известно, на
10 февруарий т. м.
се произведоха въ
цѣлата страна избори за град-
ски общински съвети.

Варненското гражданство
каза своята дума за бъдеще-
то управление на Варнен-
ската градска община. Онова,
което съ радост може да се
констатира, е, че този път
гражданството държи по мал-
ко сметка за своята партий-
на принадлежност, отколко-
то за дѣлата на града. Ли-
стата, водена отъ сегашния
кметъ г. Н. Поповъ, получи
около 5000 гласа — нѣщо от-
давна небивало въ нашия градъ.
Това се дължи, преди всичко,
на политиката, която до сега
кметството водеше, която по-
литика гражданството, напъл-
но, съ своя вотъ одобри. Кои-
то бждатъ новитъ управници
— това ще стане ясно следъ
като общинския съветъ бжде
конституиранъ. Избора е ут-
върденъ вече отъ Окр. Съдъ и
впроятно общинския съветъ
през идната седмица ще
каже своята дума. Но струва
ни се, че вотътъ който граж-
данството даде на 10 февруа-
рий, предсказва състава на
бждещето пост. присъствие,
ако, разбира се, общ. съветъ
се вслуша въ гласовѣтъ на
избирателитъ.

Дължни сме да подчертаемъ
и оня тежъкъ дълъгъ на бжде-
щитъ управници на града,
който се налага отъ доверието
къмъ избирателитъ имъ да-
дохъ.

Въ всѣки случай ние можемъ
да имаме пълна надежда въ
бждещето процъфтяване на
Варна, защото юздитъ на
управлението били и ще бж-
датъ въ сигурни ръце.

Отъ последнитъ десетки го-
дини насамъ, въпроса за гра-
дътъ, — за туй ателие на об-
ществения животъ, въпроса
за сериозното и дълбоко про-
учване на нуждитъ му, — на
неговото найлогично разпре-
дѣление и уреждане съ огледъ
за правилно функциониране и
добри резултати въ бждещето
и културния прогресъ, силно
вълнува умовѣтъ на цѣлия ци-
вилизованъ свѣтъ.

Колко много се писа тоже и
въ България! Какъ изобилно
се славослови винаги по сж-
щото и въ Варна! — И все
пакъ има срѣди, за които този
жизненъ и нетърпимъ отла-
гане въпросъ изглежда не
приемливъ.

Нѣколко сж причинитъ обик-
новено за издигането и ико-
номичното стабилизиране на
единъ градъ: 1) било индуст-
рия и търговията, отъ една
страна; 2) било природнитъ
красоти и богатства отъ здра-
востно гледище, отъ друга;
било, найсетне, щастливото
комбиниране на всички тия ус-
ловия — (както е, за наша гор-
достъ — съ гр. Варна). Но при
който и да било отъ случаитъ
въпроса за модерното преу-
стройване остава винаги все
така жизненъ и необходимъ
за разрешение.

Всички желаемъ хигиената,
красотата и доброто разпре-
дѣление на личната ни кжща,
— (независимо отъ какъвъ
родъ е тя). А какъ понѣкога
се абстрахираме отъ състо-
янieto на градътъ — колектив-
ното ни жилище!

Въ сжщностъ, каква е раз-
ликата между главнитъ необ-
ходимости на първата и вто-
рията? — Такава не сжще-
ствува.

Та нали една кжща или градъ
безъ хишена (и нейнитъ необ-
ходимости: вода, свѣтлина,
въздухъ, канализаци и пр.) сж
необитаеми?

Защото една кжща или градъ,
въ които нѣма добро разпре-

дѣление и лесно движение — сж
невъзможни.

И защото най-сетне, както
една постройка, така и едно
селище, безъ естетика сж не-
привлѣкателни и пусги — от-
блѣскватъ живота и го пра-
вятъ непоносими.

Но да разберемъ правилно
понятието естетика — Тя не
означава декорациитъ, нито
безполезнитъ разходи и претруп-
вания — Не. Преди всичко, това
е логичното търсене и пости-
жение, което, базирайки се на
найикономичнитъ и полезни
отъ финансово гледище срѣд-
ства, успѣва да направи гра-
дътъ приятенъ и привлѣкател-
енъ. Естетиката на единъ
градъ, това е неговия силуетъ,
неговитъ места за разходки,
площади, улици и форми, т. е.
хармонията на неговото разпре-
дѣление и планъ — хармонията
на обемитъ на неговитъ про-
странства.

Най-сетне, естетиката е чис-
тото и разумно запазване на
природата — на нейнитъ кра-
соти и хубоси, въсредъ които
градътъ е изграденъ.

Освенъ туй — както въ една
постройка или паметникъ требъ-
ва да проличава вложената идея
и целъ, тъй сжщо единъ добре
„организиранъ“ градъ трѣбва
да отразява и изразява харак-
тера, чувствата и нравитъ на
обществото, което го обитава.

Както кжщата, кждето жи-
вота е удобенъ, лесенъ и всич-
ки необходими условия за сж-
ществуване сж осигурени,
представлява едно мѣсто за
почивка и щастие на фамилията,
тъй сжщо градътъ, въ кой-
то хишената, циркулацията и
естетиката сж щастливо съ-
четани и разпредѣлени — осигу-
рява на обществото, което
тамъ живѣе, условия за разви-
тие, благоденствие и културенъ
прогресъ.

Парижъ 1929 г.

Л. Тоневъ

Студ архитектъ и урбанистъ.

Две заповѣди на кметството.

Нормиране цената на хлѣба

За да не се повтори това, което
обикновено се случва при на-
сѣждане на пролѣтъта и при
привѣзване дървата въ складо-
ветъ, именно чрезмѣрно повише-
ние на ценитъ на дървата, Комисарството по прѣхраната
съ заповѣдъ № 51 § 1 отъ 15
того е опредѣлило максимал-
нитъ цѣни на дървата, както
следва, считано отъ 18 того:

1 Дърва сухи обли джбови
I-во кач. могатъ да се прода-
ватъ най скъпо 1000 та калг.
по лв. 700

2 Дърва сухи цепени смѣсъ
букъ и габръ споредъ качество-
то имъ могатъ да се продаватъ
най-скъпо по лв. 640.

3 Дърва сурови обли джбови
споредъ качеството имъ ще се
се продаватъ най-скъпо 1000 та
калг по лв. 600.

Тѣзи цени се разбиратъ фран-
ко складовѣтъ на пристанището

табаханата включително и то-
ви на Темелко Костовъ; за оста-
налитъ складове горе въ гра-
да ще се прибавятъ за превозъ
споредъ равстоянието най-много
по 50 лв. на тонъ.

Комисарството е писало на
бюрото за мѣрkitъ и теглики
тѣ да нареди за бърза и ефи-
касна контрола на кантаритъ и
начина на тегленето на дърва
въ всички складове, включи-
телно и тѣзи на комисарството.

Цѣната на хлѣба отъ 18 то-
го се опредѣля на 7.20 лв. за
единъ калг. типовъ хлѣбъ, а на
типовото брашно № 3 лв. 8 за
калг., съгласно заповѣдъ № 51 §
2 на комисарството.

Всеки варненски граж-
данинъ трѣбва да чете
в. „Варненски общин-
ски вестникъ“ който е
единствения защитникъ
на интереситъ на града.

ЗА КУРСОВЕΤЪ

по лозарство, овощарство и др. устроени отъ
Варненската гр. община.

На 15 февруарий т. г. въ
училището „Априловъ“ се от-
кри устроения отъ градската
община курсъ по лозарство,
овощарство, птицевъдство и др.
На 19 февруарий въ училището
„Методий“ се откри втория
курсъ, тоже устроенъ отъ об-
щината, вѣщащъ пакъ сжщи-
тъ отрасли. И двата тия курса
сж безплатни, двумесечни.

Първиятъ курсъ, въ който
ванятията се водятъ всѣки по-
недѣльникъ, срѣда и петъкъ ве-
черъ отъ 7 до 9 часа, има за
цель да даде единъ по широки
теоретико-практически повна-
ния, особено по лозарство и
овощарство, както и да под-
готви работници специалисти по
сжщитъ отрасли. Вториятъ
курсъ — въ училището „Мето-
дий“, въ който ванятията се во-
дятъ вѣки вторникъ и четвър-
тъкъ вечеръ отъ 7 до 9 часа
има пѣкъ за цель да даде на
интересующитъ се граждани —
стопани на лозя, овощни гра-
дини и пр., най-необходимитъ
имъ повнания за правилното
имъ отглеждане.

Тия курсове сж дѣло на г.
кмета на града. Тѣ представ-
ляватъ отъ себе си завършене
на начертаната програма, която
трѣбваше да се реализира презъ
финан. 1928—1929 год. Както е
известно, тая програма, целяща
повдигането особено на лозар-
ството и винарството, започна
да се реализира съ устроената
презъ м. септември мин. 1928
год. лозарско-винарска изложба,
съ набавянето и оставянето на
равно положение на гражданитъ
паренъ котелъ (генераторъ) за
прецизното измиване на винар-
скитъ бѣчи, съ уреждането при
общинския лозовъ расадникъ
на винарска лаборатория за без-

платни анализи на вина и ра-
кии и за даване съвети и упѣт-
вания за лекуването на болни-
тъ вина и поправянето на тия
що иматъ недостатѣци. Следва-
ше следъ това задоволяването
на всички дребни лозари съ от-
пущането имъ, съ чувствително
намалени цени, на глѣдѣтъ
лозовъ материалъ; и най-после
сериозното обмислюване на въ-
проса за създаването въ г. Вар-
на на една модерна винарска
изба, на каквато скоро варнен-
скитъ лозари ще да се рад-
ватъ.

Безспорно съ реализирането
на тая програма грижитъ на уп-
равата на град. община нѣма да
се начерпятъ. Предстои привѣж-
дането презъ настѣпающата фи-
нансова година на нова про-
грама, която още по осевателно
ще засегне лозарството, овощар-
ството и др. отрасли. Идва го-
лѣмия въпросъ за съгласуване
на лозарството и овощарството
съ новия обликъ, който града
ни презъ последнитъ години
взема, като твърде ценящъ се
курортъ. Застѣпването на равни
сортове грова, праскови, кру-
ши и др. плодове, чрезъ ефи-
калната намѣса на гр. община
за тѣхното бързо разпростране-
ние, е една отъ главнитъ задачи.

Всичко това, предшествувано
отъ редъ исторически и стати-
стически бележки, присѣтвуютъ
щитъ слушатели при започва-
нето курса въ училището „А-
приловъ“ можаха да чуятъ отъ
г. кмета, който лично откри
курса. Неговата силна вѣра за
бждещето развитие и икономи-
ческо повдигане на града, под-
помогнато до голѣма степенъ
отъ силно развитото лозарство
и модернизираното винарство,
огрѣ сърцата на всички. Прав-

ХОТЕЛЪ

МУСАЛА

Варна

Комфортна мобилиров-
ка. Асансьоръ. Парно
отопление. Презъ зим-
ния сезонъ намалява
значително ценитъ отъ
50 лв. нагоре. Сжщо
дава стаи месечно при
най-износни условия.

Справка дирекцията.

Борис Попов

Варненската библиотека.

Варненската градока общинска Библиотека е основана в 1881 година т. е. скоро след освобождението, като частен литературно-театрален кръжок „Любители на литературата“ от покойния Кръстю Мирски. През 1883 год. кръжъкът се преименува на „Книжовна дружина“, а през 1887 год. пак по инициативата на Кръстю Мирски, се обръща в Варн. Градска Общ. нска Библиотека. За целта в общинския бюджет е бил вписан кредит от 2,500 лв., увеличен в 1888 год. на 3750 лв., в 1890—4000 лв., колкото си остана през дълги години. Първият устав на библиотеката е бил изработен в 1891 год., а втория в 1910 година. През това време, а и до днес, библиотеката е странувала от място на място. „Дружината“ се е помещавала в едно кафене на ул. „Драгоманш“, после библиотеката — в етаж, „Общественият стол“ (бившия на роден дом), след това дълги години е заемала сегашния демокр. клуб (надъ книжарница Бълковъ), през кметуването на г. Ив. Церовъ е била преместена в Бешковото здание на „Драгоманш“ и „Съборна“ а през октомври 1927 г. се премести в сегашното си помещение срещу общината.

Може да се каже че на Варн. Библиотека винаги се е обръщало навършено малко внима-

ние. По голѣмъ интересъ къмъ нея, на премоето си твърде цененъ, сж пропаявали нѣкои общественици като Мирски, Колони, Церовъ, и др., които обаче работили повече в други области и тѣхниятъ интересъ къмъ библиотеката е билъ повече такъвъ на интелигентни любители.

Другаде въ България, въ градове и села, има голѣми читалищни традиции, които съдържатъ цѣлото гражданство и съ цѣлокупни усилия успѣли да създадатъ ценни читалищни богатства: голѣми и добре уредени библиотеки, театри, кина и др., които направляватъ цѣлия имъ културенъ животъ.

Въ Варна едва въ 1926 год. се основа читалищно дружество, което прояви доста голѣма дейностъ въ третѣ години на своето съществуване. То още не се ползува съ достатъчно внимание отъ публиката и достатъчно разположение отъ факторитъ, но неговата дейностъ е несъмнена. Освенъ музикалнитъ тържества и скаркитъ, които урежда и, които всѣка година въвеждатъ все по голѣмъ интересъ, то можа да повдигне сериозно чрезъ тогавашнитъ си ръководители много въпроси по уредбата на градока библиотеката.

Още преди две години, като дѣловодителъ на читалищното Дво азъ направихъ до ръководителя помощникъ кметъ на културнитъ дѣла на общината

подробно изложение за състоянието на Варнен. Библиотека, което легна въ основата на новата ни дейностъ въ нея. Това време убеди се и Общогражданскиятъ комитетъ да отпусне събранитъ презъ 1921—1923 г. суми, за да се дострои фойето на градския театръ. По-после, макаръ и съ усилия, то се отпусна и за препоръчаната отъ дружеството библиотечна читалня, която се поддържа едновременно съ общински и дружествени суми. До сега въ нея, освенъ всички ежедневни и почти всички български списания, получаватъ се още нѣколко чужди вестници и около 40 чужди списания, а тази година още около 20 български и толкова чужди списания. Следъ дълго търсене на подходящо помещение, намѣри се и се нае аданието на Караивановъ, което въ много отношения превъхожда старото: централно мѣсто, по-широки и свѣтли читални, по-добро книгохранилище и др. Откри се, по подобие на западнитъ библиотеки, ученически отдѣлъ, който при повече книги и енергична дейностъ може да даде блѣстящи резултати. Изработи се правилникъ, по образецъ на най-добре уреденитъ български библиотеки. По-рано никога не е ставало приемане — предаване на книжния имотъ. За това загубитъ, кражбитъ и др. никога не сж били констатираны и никакви отговорности не сж съществували.

Презъ последнитъ години сж загубени близо три хиляди книги, съвършено неваписани въ развадателнитъ регистри, и други близо 2 хиляди развадени преди 4—5 години и въ по-голѣмата си частъ несъбираеми вече. Сега цѣлиятъ книженъ имотъ е приетъ книга по книга съ актъ и за загубитъ сж установени отговорности. Днесъ библиотеката има около 21 хиляди тома въ 16500 инвент. номера. Но почти половината отъ тѣзи книги сж стари, безполезни издания. Библиотеката всѣщностъ разполага съ не повече отъ 10—12 х. тома изпозвани книги. Кредитътъ за книги и др. се увеличи отъ 20 хиляди лв. на 100 хиляди миналата и на 120 хил. тази година. Поддържана се и сж на път да се поддържатъ близо три хиляди тома. Доставени сж и поръчани близо 4000 хил. тома книги, български и чужди.

Голѣма частъ отъ вестницитъ, които се търкаляха неподдържани и съвършено непасени, се събраха и поддържана — нѣкои отъ трудоваци. Много отъ книгитъ не бѣха записани или записанитъ въ инвентаря не бѣха записани въ каталогитъ и обратно: по голѣмата частъ отъ тази работа е свършена, като

книгитъ сж вече приведени въ известностъ: на лице, развадени, невърнати, изчезнали и др. Всичко това бѣше колосална съсипателна работа и поради много причини, извършена отъ 1—2—3 души.

Но вредно, пакостно би било да се подхранватъ илюзии. Варненската библиотека е още много далеко не само отъ добре уреденитъ западно-европейски библиотеки, но и отъ много български. Библиотекитъ на много наши по-малки градове, а дори и села (напр. Пърдимъ, чиего читалище азъ ще опиша въ отдѣлна статия) а далеко превъхождатъ. Презъ обиколкитъ си миналото лѣто азъ България, както и по-рано, съ целъ да ги изуча, азъ посетихъ и разгледахъ около 30 отъ най-уреденитъ наши библиотеки, въ равни градове и села. Всѣки, който би видѣлъ библиотекитъ въ Плевнѣ, Търново, Каванлъкъ, Габрово, Пловдивъ, София, Перникъ, Сливенъ, Враца, Горна-Орѣховица, Бръница, Пърдимъ и др. би останалъ очуденъ, какъ е било тѣрпиво това хаотично положение въ нашата библиотека.

Главното условие, за да може библиотеката да просперира, е да се създаде къмъ нея широкъ общественъ интересъ, какъвто до сега въ Варна липсваше. Работата, която се извърши по следната година се дължи на спечеленото цѣнно съдействие отъ страна на частъ отъ общинската властъ и съветъ и на нѣколко външни и вътрешни дейци. То не е дѣло нито на обществото, нито на отдѣлни партии. Тѣмъ съ културни учреждения, респ. библиотеки, не би трѣбвало да се прави партизанство. Материалнитъ блага могатъ да принадлежатъ на повече или по-малко хора, истински културнитъ блага, хранилище на които ставатъ библиотекитъ, сж принадлежностъ на цѣлото човѣчество. Всички партии въ Варна трѣбва да включатъ въ платформитъ си и поддържането на една голѣма и модерна библиотека. (Следва)

Къмъ модернизирание общинскитъ предприятия

Техническата работилница при общината.

До 8 октомври 1928 год. Общинската Техническа работилница е съществувала само съ 2 работника, които сж служили за поправки за кждето се оказватъ нуждитъ на Общинското Управление. Инвентаръ съвсемъ малко е имало и той почти негоденъ. Съ назначаването на г-нъ Икономовъ за введущъ тех-

ническитъ работилници и съ ценното съдействие на г. Домакина у когото отдавна се е зародило желанието за създаването на една образцова работилница, организира се и се обзаведе такава, и то така, щото да бжде въ пряма услуга за нуждитъ на общината.

Създавайки г-нъ кметътъ така жизнена необходимостъ, нареди да се създаде техническа работилница, която въ единъ късъ периодъ се организира и равня до степенъ такава, щото напълно поема вече изработката на всички предмети за нуждитъ на общината, а именно: всички строителни работи, като врати, прозорци, ремонти на стари тапки, мобили нужди за канцеларията на централното общинско управление и за равнитъ отдѣления на общината и пр.

Въ техническата работилница презъ настоящето време се работи повечето рѣчно и отчасти се помага съ една частъ машини, които сж свършено недостатъчни, обаче всичко е приготвено за останалитъ машини, като легла, трансмисии и пр. Остава само да се постанятъ останалитъ машини, които сж от първа необходимостъ за нуждитъ на работилницата.

Целта на г-нъ кмета е да бъде инсталирана добре общинската техническа работилница, и съ добре подготвенъ технически персоналъ, за да може да бжде въ услуга на общината и второ, да се даде широка възможностъ за поствъпане на стажанти за отбиване на своя си стажъ следъ като сж завършили Средно Специално Столарско училище. Трето, да послужатъ като инстинтъ културно-просветенъ за практическо повдигане на чѣстнитъ г-да занаятчици които да добиватъ познания отъ тамъ по равнитъ отрасли на специалността си. Ето защо макаръ и още скоро при формирането на работилницата той заповѣда на г-нъ Икономовъ да открие курсъ теоритико-практически т. е. столаро-технически десетъ дневенъ, за да запознае господа майсторитъ тукъ въ града съ най-новитъ средства на съвременната столарска техника, която така бърже крачи напредъ. Курса се откри и отдавна минаха 10 дена, обаче интересътъ на г-да курсиститъ къмъ лекциитъ е тъй голѣмъ, че мнозина вече искаха желание да се продължи. Какво казахме и по-горе най-искренното желание на г-нъ кмета не е да бждемъ съ работилницата въ противовѣстъ съ майсторите, а на противъ да създадемъ условия за поствъпане въ всѣко отношение. Ето защо г-нъ кмета е заповѣдалъ на г-нъ Икономовъ да проучи условията наедно съ домакина на общината г-нъ Холевичъ и начал-

дивитъ му думи, често бинаха извращения съ бурни ръкоплескания.

Откриването на курса въ училището „Методий“ не можа да стане отъ г-нъ кмета, който бѣше занятъ навършено много съ други не по-малко важни общински работи. Той възложи това дѣло стори ръководителя на курсовѣтъ — управителя на общ. ловаро-овощарско стопанство — г. Антоновъ. Неговитъ напѣтствени думи бѣха: при създаването и отглеждането на варненскитъ ловъ сж допуснати и сега продължаватъ да се правятъ голѣми грѣшки. Тия грѣшки идатъ отъ липсата на знания и умѣние.

Курсътъ иде да туръ край на това Икономовъ на г. г. курсиститъ моитъ горещи пожелания за редовното посещение и добиването на максимумъ знания.

Съ сжщитъ пожелания завърши и г. П. Поповъ — директоръ на тукашната земледѣлка катедра който изнесе предъ слушателитъ много ценни дани

за състоянието и развитието на нашето земледѣлско стопанство, за постигнатитъ резултати отъ прилагането презъ последнитъ 4—5 години плановна аграрна политика и пр. Г-нъ директора на Катедрата не може да скрие своята радостъ предъ факта, че балата, гдето се водятъ занаятната съ курсиститъ, бѣхъ буквално пълна. Повече отъ 120 слушатели. Голѣмъ то мнозинство стоеше на крака. Сжщо така отлично се посещаваше курса въ уцето „Априловъ“. Занятията въ случая за въ бждеще поради липсата на по-обширни стаи, по желанието на курсиститъ, броятъ на които надминава 150 жени и мъже, ще се водятъ въ голѣмия салонъ на общинския ловаръ развадникъ.

Съ така устроенитъ два курса на управата на варненската градока община се даде още веднажъ възможностъ да отговори на едни винаги нужди.

Вървейки така по пътя на просвѣтатата не може да не се дойде до едно василване на економическото положение на статисти варненски граждани. А.

Превелъ Борис Поповъ

ОТЪ РУСЧУКЪ ДО ВАРНА*)

Предупрежденията на приятелитъ за опасното пътуване съ трена. — Английската желѣзница въ Турция. — Влакътъ. — Станциитъ. — Българското селище. — Разградъ и станционниятъ бюфетъ. — Спѣтницитъ. — Балканскитъ възвишения и планинската страна. — Варна и краятъ на гладния день.

— „Най-важното е да си напишете заветѣтѣ“, казваха ми приятелитъ въ Българградъ, „ако решите да пътувате съ желѣзницата отъ Русчукъ за Варна“. После, въ Букурещъ, азъ разпитвахъ за тази главо-

ломна желѣзница и менъ ми отговаряха:

— Да, съ насъ би могло да се случи нѣщо необикновено. При последното си пътуване до Цариградъ князъ Карлъ честичко е трѣбвало да слеза съ свитата си отъ вагона и да върви пешкомъ. Разбира се, че се пътува съвсемъ банно, говоримъ за опаснитъ мѣста; понекога ще ни се случи да пътуваме по суша като по море. При високо ниво, водата залива вагона. Нѣма съмнение, че вие лесно бихте могли да си прекършите врата. Впрочемъ, по най-опаснитъ мѣста едвалъ се плаватъ напредъ и на всѣка крачка опит-

ватъ, дали не сж се откъртили релситъ отъ траверситъ.

Въ Русчукъ ми дадохъ такъвъ съветъ:

— Запасете се съ храна: студена кокошкѣ, хлѣбъ, вино. По Русе — Варненската линия нищо друго нѣма да намѣрите, освенъ хлѣбъ и вода, а пътуването трае цѣли 8 часа, а въ случай на нещастие може да останете на пътя и по дълго време.

— Говорете по откровено, отговаряхъ азъ печално всѣкому, който, давайки ми сведения за новата и при това първа турска желѣзница, свършваше речта си съ оплакание за живота ми: — значи вие казвате, че бихте могълъ да си случатъ шията.

— Съвършено вѣрно.

И така менъ ме достатъчно предупреждавахъ, но какво сж предупрежденията? Азъ никакъ не можехъ да се реша на едно плаване по скучния долъкъ Дунавъ, а после по Черно море граещо цѣли три деценоушия, когато по сухо бихъ пътувалъ не повече отъ 20 часа. Зитона азъ тръг-

нахъ отъ Русчукъ за Варна по турската, или по право казано по английската желѣзница въ Турция, ващото англичанитъ сж я построили, и английската компания, която я експлоатира и до сега, има нечуваната дървоостъ да предлага на пътницитъ вонящи вагони и мръсени скамейки и да взема за това твърде висока цена.

Врата си за щастие не чунихъ, но едва не се удавихъ въ блатото. Чакални за публиката не видѣхъ нийде по станциитъ, освенъ въ Русчукъ. Не намѣрихъ сжщо никжде онова — необходимо мѣсто, гдето всѣки ходи пешкомъ. Търпѣхъ и гладъ и жажда и всѣкакви лишения, както ще видѣ читателътъ отъ краткото описание на моето странствуйание. Русенската желѣзнична станция по голѣмата и удобствата отсѣлва на станциитъ и на малкитъ западно-европейски градове; въ нея нѣма нито архитектурна украсия, нито прелести въ детайлитъ. Най-просто адание сж най-необходимитъ канцеларии и стаи

за публиката. Последнитъ сж мобилирани най-бедно. Нищо друго нѣма за купуване, освенъ билети отъ първи, втори и трети класъ!

Влакътъ е готовъ; локомотивътъ пухти, но ние имаме още много време, за да погледаме отъ вагонитъ. Тѣмъ щастна заминаването и пристигането е добродетель, толкова неизвестна по Русе — варненската линия, колкото и по румѣнскитъ желѣзници. По линията сжжватъ турци и българи въ своите пъстри и мръсени дрехи; изключение прави единственитъ унгарецъ. Нѣмски, френски, английски, италиански есикъ сж неизвестни тукъ; желѣзопътната прислуга говори само турски и български. Въпреки всѣки наши опити, ние не получихме никакъвъ отговоръ, и можехме само да се догаждаме, че прислужениятъ влакъ ще заминае за Варна.

А какви вагони бѣха предначинени за насъ? Вагонитъ отъ първа класа, безъ да го- поря вече за мръсенитъ имъ об-

*) Изъ книгата на Литль-Бой: Живописно пътуване по европейска и азиатска Турция и въ южно-славянскитъ страни: Румѣния, Сърбия, Босна, България, Херцеговина и Черна Гора. Съ подробно описание на нравитъ, характеристикитъ, обичаитъ, законитъ, управлението, войнитъ, търговскитъ сношения, духовнитъ обряди и характеристичнитъ сцени на тѣхнитъ жители. Пътуването е било презъ 1875 год. Съчинението е 430 страници.

ика на Варн. канализационно деление за постройката на една модерна сушилна къмъ дботилницата. Така че съзнавайки г-нъ кмета живената гужда отъ тая сушилна, нейното голѣмо значение и каква роля играе въ настоящия моментъ реши да ѝ създаде ва да се даде възможностъ тоже на мѣстнитъ занаяти да се обслужватъ презъ всяко време при най-либерални условия. Всяка работа искана отъ тѣхъ съ изсушенъ материалъ нѣма да се компрометира и ще намери ко-го-дѣмъ плащантъ.

Друго едно по важно състояние, което е легнало въ убежденията на г-нъ кмета, то е това щото още при зародиша на общинската работилница да се създаде едно специално стопанско тапицерско училище, за което е натоварилъ г-нъ Георги Ив. Икономовъ зав. техническиятъ работилницѣ. Условието за едно такова училище е проучени и всичко напълно е пригответо.

Ще се приематъ ученици предимно, които сж завършили въ добъръ успѣхъ трети прогимназиаленъ класъ и нѣматъ възможностъ да отидатъ да следватъ на друго мѣсто поради липса на средства т. е. бедни деца, а така сжщо и всички вѣрци отъ войната, които ще се приютятъ. Ще имъ се даде възможностъ да развиятъ специалността си. Цѣльта на това училище е да даде подготовка на тѣхъ юноши да завършатъ специалното образование и следъ като завършатъ не да разчитатъ на държавна трапеза, а да бждатъ полезни въ частното производство, както за себе си, така за общината и държавата.

Създаването на това училище е отъ голѣмо значение за града. Тамъ ще могатъ да се приютятъ маса юноши, ва да добиятъ известни специални познания и второ общината изпѣлнява свещенъ дълъ къмъ тия синове, на които бацитѣ имъ си сложиха коститѣ за отечеството. Значи е едно, че въ държави, въ която има индустрия и производство въ тѣхъ е силата и могѣществото.

Въ това училище ще се възпитаватъ следнитѣ отдѣли:

Мобелно столарство, строително столарство, модерно коларство, тапицерство, резбарство, стругарство и др. отрасли отъ своя браншъ. Къмъ самото училище ще има устроени вечерни курсове, гдето ще се даватъ познания по най-новитѣ методи на столарската индустрия на майстори специалисти, калфи, чираци, които работятъ въ въ частна практика.

лечения, скамейки и щори, не можеха и да се сравнятъ съ вагонитѣ отъ втора класа по западно-европейскитѣ желѣзници; вагонитѣ отъ втора класа бѣха по-лоши отъ европейскитѣ трето-класни. Канаетата бѣха тѣсни, като гредѣ, и твърди като камѣкъ, макаръ да бѣха облепени въ кожи. За облегалата разбирѣ се не би могло да става и дума. Щоритѣ по проворчатѣ принадлежаха къмъ забравенитѣ луксовни предмети. Лавици или мрежи ва бастиони, чадри, личинески чанти нѣмаше нито въ първа, нито въ втора класа.

На платформитѣ се показваха десетина пжтници, вѣроятно англичани, французи и турци; тѣ се развѣлѣха по купетата.

Най-после влакътъ трѣгна. Сигнална свирка нѣмаше. Ще успѣе ли пжтникътъ да седне или не, за това желѣзопжтната управа не се грижи. Азъ и моитѣ спжтници взехме мѣста въ едно второкласно купе. Следъ нѣколко минути ние вече оставахме далеко вадъ насъ стан-

Варненското лѣтовище.

Изложени: на общината до М-вото на Желѣзницитѣ.

Варненската община полага голѣми грижи за издигането на своето лѣтовище, защото ва сега по известнитѣ ви причини само чрезъ него може да се подпомогне поминѣка на гражданитѣ.

За привличането на лѣтовници чужденци трѣбва да се грижи и самата държавна, както това става въ цѣла Европа, като създаде специални централи, ръководящи цѣлото лѣтовно дѣло и прави всички възможни улеснения, ва да привлече отъ една страна повече лѣтовници отъ чужбина, а отъ друга — ва да вадържи своитѣ лѣтовници въ мѣстнитѣ лѣтовища. Това е твърде понятно, защото въ епохата на всеестранната криза, прииждането въ една страна на гости охолни и съ чужди валути, донася значително съживяване на стопанския животъ и чувствителни облекчения на самитѣ държавни финансии. Ето защо, позволяваме си да Ви отправимъ, Господине Министре, следнитѣ искания, свързани съ подобренieto на лѣтовното дѣло и се надяваме на цѣлнната Ви подкрепа за тѣхното удовлетворение:

1. *Лѣтовнитѣ билети за Варна като първостепенно и много отдалечено лѣтовище да бждатъ съ отстъпка 50 на сто.* Така бѣше много години. Само миналата година отстъпката бѣше 25 на сто и то за всички лѣтовища еднакво, което повреди много на Варна, като се намали броятъ на лѣтовницитѣ съ 10,000 души по отношение 1927 година.

Споредъ насъ лѣтовницитѣ трѣбва да бждатъ раздѣлени на категории съ огледъ на тѣхната подезност и отдалеченостъ, като на най-подезнитѣ и най-отдалечени лѣтовища се направя максималната отстъпка 50 на сто.

2. *Да си остане и занаятъ връзката между лѣтовнитѣ билети и лѣтовната такса,* която общината събира отъ лѣтовницитѣ по силата на чл. 88 п. 24 отъ закона за градскитѣ общини, както си бѣше въ миналото. Само за миналата година Дирекцията на желѣзницитѣ отиѣни тоя редъ и за това отъ лѣтовнитѣ такси общината изгуби повече отъ 1 и половина милиона левѣ.

3. *Да се уреди служба за приѣми пжтнички билети до Варна не само отъ крайдунавскитѣ градове на централно европейскитѣ държави, но и отъ столичнитѣ и по голѣмитѣ градове на дунавскитѣ държави.*

Тоя въпросъ интересува много чужденцитѣ лѣтовници и

неговото благоприятно разрешение неминуемо ще увеличи тѣхния брой.

Понеже е много важно за нашата реклама да оповестимъ въ нашия проспектъ, който е вече подъ печатъ и трѣбва най-късно до 15 мартъ да бжде разратенъ въ чужбина, по което време чужденцитѣ, се вече установяватъ върху мѣстото, където ще лѣгуватъ — както развѣра на отстъпката за лѣтовнитѣ билети, така и службата за приѣмитѣ пжтнички билети за което е дума въ точка 3, най-настоятелно Ви молимъ, Господине Министре, да благоволи и наредите за благоприятното разрешение на гореподигнатитѣ въпроси, *най-късно до края на текущия мѣсецъ.*

На края считаме ва невалидно да споменемъ, че значението на варненското лѣтовище, не е само ва създаване поминѣкъ на варненското население, но още и ва увеличение приходи на Б. Д. Ж. При една отстъпка отъ 50 на сто ще се увеличи двойно и тройно броятъ на посетителитѣ и направената отстъпка нѣколкократно ще се компенсира съ засилването на трафика презъ лѣтния сезонъ. Надяваме се сжщо, че проектираната реорганизация на Б. Д. Ж. не ще попречи за удовлетворението на горнитѣ искания и въ очакване да получимъ въ най-скоро време пжтната Ви подкрепа по едно дѣло, което не е само Варненско но общо българско, молимъ Ви, Г-нъ Министре, да приемете увѣрението въ отличнитѣ ни къмъ Васъ почитания.

Кметъ Н. Поповъ.

За такситѣ върху неслужебнитѣ обявления

Въ списание „Общински прегледъ“ кн. XIV/928 г. Ст. Чолаковъ, доцентъ при Варн. Висше търговско училище, въ статията си подъ надсловъ „Общински налогъ върху рекламата“ поддържа данѣния характеръ на общинския приходъ отъ „лепене неслужебни обявления“, установенъ съ чл. 89 п. 17 отъ закона за гр. общини, и препоръчва нѣкой измѣнения въ сегашествуващия текстъ на споменатия законъ, целящи, споредъ него, реформирането му въ духа на сегашното време. Той счита, че тоя приходъ трѣбва да се преименува „налогъ“, и обектъ за облагане трѣбва да бжде рекламата.

Такъвъ единъ приходъ за общинитѣ, споредъ насъ, би билъ

съвсемъ новъ и би ималъ друго правно основание, различаващо се отъ онова на „таксата отъ лепене неслужебни обявления“, чийто характеръ съвсемъ не е данѣченъ. Това се вижда и отъ наименованието, което законътъ ва гр. общини му дава. Не случайно законодателятъ го нарича „такса“. То не е и погрѣшно, защото тя се понася само отъ ония лица, които прибѣгватъ до услугитѣ на общината. Тя е плащане, което възниква не отъ принадлежността на плащеца къмъ общината и не отъ необходимостта да се задоволятъ нейнитѣ общи нужди, а отъ принадлежността му къмъ неотчужденъ кръгъ отъ интереси, които тя задоволява, по силата на единъ монополъ, състоящъ се въ направяне приспособления за лепене неслужебнитѣ обявления, въ поддржане на тия приспособления, въ подобрене то имъ и, най-сетне, въ самото лепене на тия обявления.

А щомъ това е така, не може да бжде и не е данѣкъ този доходъ, и следователно всички понататъшни построения на тази база падатъ. Възможно е стопанскиятъ животъ да е извикалъ рекламата, като необходимо средство при производството и развѣнната, и да е целесъобразно облагането ѝ съ данѣкъ, но това нѣма нищо общо и не ва сѣга сжщността на споменатия общински приходъ. Неговото историческо възникване у насъ не може да подчрѣтае и оправдае приписването му правно основание, което винаги се включва въ сжщността на самото плащане.

Въ случая имаме една услуга, която законътъ монополизира само за общината, която обикновено ѝ върши въ размѣръ, какъвто мѣстнитѣ условия иви скватъ. Но така, както я върши, винаги подлежи на заплащане отъ лицата, до които се стнася Никѣй не може да се откаже отъ нея, нито пъкъ да ѝ върши подъ нѣкакъвъ предлогъ, макаръ ѝ б-вплатно. Не може да се освободи отъ нейното ва плащане и она, който самъ си лепи обявленията или пъкъ ги лепи другаде, а не на опредѣленитѣ отъ общината мѣста и приспособления, напиримѣръ, на стената на заведенето си или на частна стена, ако стопанинътъ ѝ му позволи. И това е много естествено, защото общината ангажира свои мѣста, прави разходи и поддържа специална служба, чието непрекъснато и правилно функциониране трѣбва да бжде осигурено. Това е отъ интересъ и на обявителитѣ, но то може да стане съ сигурни и постоянни приходи, защото и разходитѣ сж постоянни и неизмѣнни.

Така разбранъ тоя приходъ,

естествено, е че той ще включва заплащания за всички неслужебни обявления, и то въ размѣри, каквито общинскитѣ съветъ опредѣли. Така постановява и законътъ. Така е и справедливо, защото, щомъ се касе до заплащане на услуги и ползи, тоя, който ги прави, бесспорно най-добре и съ най-голѣмо право ще опредѣли размѣра на плащането, което трѣбва да стане ерещу тѣхъ.

Въпросътъ за облагане само на рекламата е въ свързка съ правното естество на облага. Понятието „реклама“ е твърде тѣсно въ еравнение съ тона на „неслужебнитѣ обявления“ и обгръща само търговскитѣ обявления. Така, впрочемъ, то се разбираше отъ отиѣнения законъ за рекламитѣ, когато тѣ включватъ и нетърговскитѣ обявления, които не сж малко, но които на сжщото основание не биха могли да бждатъ облагани.

Ясно е, следователно, че правната природа на единъ налогъ върху рекламата ще е различна отъ тая на такситѣ отъ лепене на служебни обявления, и помежду имъ не би сжществувала никаква връзка. Тоя налогъ би билъ нѣщо отдѣлно и съвсемъ ново. Но тукъ трѣбва да кажемъ, че не е правилна насоката на общинската политика, когато тя търси приходи въ нови данѣци. Нуждна е повече стопанска дейностъ, каквато новиятъ законъ ва общ. стопански предприятия дава възможностъ на общинитѣ да развиятъ. Тамъ, а не въ новитѣ данѣци е правилното развиряне на въпроса за източникитѣ на общинскитѣ приходи.

Варнен. Ооцин.

театръ

Днесъ — Недѣля

дневно и вечерно

Камо Грядеши

по безсмъртното творение на знаменития полски писателъ

Хенрихъ Сенкевичъ

Специални декори и костюми.

Четете
„Варненски общински вестникъ.“

Печмтница Д. Тодоровъ.

цията а пжтувахме доста бързо по велената България. България е една отъ най-плодороднитѣ страни на земята. Въ нея обилно вирѣятъ всички произведения на умѣрения климатъ.

Богатъ черноземъ покрива планинитѣ дори до върховетѣ имъ. По височинитѣ се развѣлѣтъ скрити въ облацитѣ ливади, до които се стига презъ гори отъ вишнени, сливови и орѣхови дървета, последнитѣ достигащи дебелината на джобветѣ. Българинътъ е отличенъ земеделецъ и зелената вълниста страна, въ която ние навлѣдохме, бѣше превъзходно обработена. По цѣлъ половинна частъ се простиряха житнитѣ поля. После влакътъ трѣгна по бавно. Още нѣколко минути и ние бѣхме на първата станция. „Черна вода“ (очевидно червена вода) прочотохъ азъ надписа върху вратата на едноетажната станционна кжщурка. Огъ варварската желѣзопжтна прислуга никой не си направи труда да обяви наванието на станцията и времето на пристоя. Азъ

сѣвдохъ отъ вагона да прегледамъ аданието. Това бѣше че тирижгъла каменна кжщурка съ цинковъ покривъ и се състоеше само отъ канцелария и стая за началникъ станцията. Пжтницитѣ сж били забравени при постройката ѝ: ва тѣхъ при нѣмаше. Нѣмаше сжщо навесъ на перона, състоящъ се отъ единъ пластъ чакълъ. Въ време на дъждъ или снѣгъ пжтницитѣ сж длъжни да седятъ въ мръснитѣ купета. Нѣма какво да се купи освенъ желѣзопжтни билети. За да избѣгна повторенията, ще кажа единъ пжтъ ва винаги, че всички станции отъ Черна вода до Варна сж подобни на гореописаната.

Следъ нѣколко минути и пакъ безъ сигналъ влакъ трѣгна. Огъ лѣво по билото на възнообразно възвишение се покава голѣмо българско село, по чиего име е наречена желѣзопжтната станция. То се състоеше отъ нѣколко хижѣ съ конически сламени покриви. Около хижитѣ имаше градини; близо до селото

пасѣше многобройно стадо рогатѣ добитѣкъ. Следъ това до следната станция се заневаха безкрайни равнинни ливади. Втората станция „Ветова“ е получила названието си сжщо отъ селището, разположено далеко вадъ градини и ливади. По-нататъкъ характерътъ на мѣстността пакъ се измѣняше: навсѣкжде се виждаха пжнове отъ изсечена гора; сѣдейки по изаджикитѣ и неотсеченитѣ дървета, азъ заключихъ, че нѣкога тукъ е расла голѣма джбова гора. Унгарскитѣ желѣзопжтенъ служителъ ми обясни, че искатъ да разоратъ тоя мѣсто. България има въ изобилие голѣми джбови гори. Тѣй като турското правителство ни бжжелъ не развирѣ отъ лесовѣдство и, разбира се, съвсемъ не се грижи за запазването на горитѣ, то последнитѣ безжалостно се опожаряватъ, ва да се разоре гореката почва. А ги опожаряватъ единствено ва то ва, че огънятъ действа по бързо отъ секирата.

Следната станция е Разградъ.

Надъ вратата ние сж отчудване прочетохме „Buffs“ т. е. бюфетъ. Жестоко разочарование! Наистина, имаше малка лавка, но въ нея седѣше единъ мръсенъ турчинъ и продаваше колбаси, турски хлѣбъ, лимонада и нѣ какви лакомства съ съмнителни достоинства, които, разбира се, ние нѣмахме никакво желание да опитаеме. Не намѣтрили нищо годно за ядене, ние се върнахме въ мръсното купе, и влакътъ трѣгна по нататъкъ. Въ дѣсно, въ джното на долната се покава гр. Разградъ, занимаващъ се съ дребна търговия. Страната напълно запазваше своя предишенъ характеръ. Ливади и изпосечени гори. Следната станция носѣше турско име, което нито единъ европеецъ не би могълъ да произнесе, и което затова не споменавахъ. Станцията е копие на предишнитѣ. Ако станционнитѣ кжщурки бѣха желѣзни, бихъ помислилъ, че всички сж строени въ една и сжща манчестерска фабрика и донесени въ Турция съ параходи. (Следва).

СПИСЪКЪ

на лицата, които сж внесли разни общински приходи за времето
отъ 10 декемврий до 13 декемврий т. г. включително.

№ на квитанц.	Име и презиме	Улица	Внесено за:					
			Вода	Електрич	Каналъ	Сметъ	Пазарско право	Други разни
10.XII.1928 г.								
84197	Крумъ Д-ръ Ганчевъ	Фердинандъ			2333			
84189	Филипъ Стойковъ	Крайна				40		
89099	Д-ръ Иванъ Владовъ	Македонска				104		
95806	Сюлейманъ Хасановъ	Дринова				468		
95807	"	Хайдушка				16		
95808	"	Булууджа				75		
95809	"	Дринова				75		
89284	Начо Станевъ	Кап. Райчевъ	3771					755
89285	"	"				60		
89095	Джонъ П. Золасъ	Шопска				474		
89097	Кирияки Праматарова	Македонска				200		
94515	Георги Ив Ламбаджиевъ	Крайна				97		
89096	Коста Золасъ	Караджа				600		
94480	Стойчо Ив Кадиевъ	Рачинска				112		
89101	Антонъ Календжиевъ	Македонска				53		
94516	Милко Хараламбиевъ	Владиславъ				132		
94479	Мария Ст. Алексиева	Анг. Кънчевъ	500					
89098	Парашкева М. Панайотова	Македонска	500					
89286	Черню Кв. Керанковъ & С-не	Преславска						570
89287	Скелейманъ Хасановъ	Видинска						130
89288	Петръ Мариновъ	22 Линия						165
89289	"	"						50
89290	Христо Г. Свириевъ	27 Юлий						123
89291	"	"						175
89100	Н-ци К. Добревъ и Р. Костова	гр. Варна						230
11.XI.1928 г.								
89102	Банка Отечество	Софийска		1000				
94093	Д-ръ Н. Христовъ	Чакърова				276		28
94092	Никола Димовъ	Владиславъ				1021		
96234	Георги х. Парушевъ	27 Линия	120			235		36
96235	Руска Янкова	Ср. Гора	308					46
89294	Христо Т. Даневъ	Войнишка			760	1240		400
94519	Фроа Костова	Каблешкова	1224	123	635			347
9543	Методи Гандевъ	М. Преславска				2000		
96238	Георги Константиновъ	х. Стаматъ				52		
96237	"	"				50		
94091	Църковно Настоятелство	Владиславъ				200		
89103	Минчо Ивановъ	27 Линия		300				
89105	Мария Анастасова	Шипченска	79			121		
94517	Атанасъ Кириковъ	Каблешкова					200	20
94518	"	"					200	
89104	Ст. Вен. Поповъ	Солунска				964		
89296	Димитръ Ж. Димитровъ	Ст. Планина						110
89295	Илия Ефимовъ	Мал. Кокарджа						50
89300	Никола Тодоровъ	Кап. Райчевъ						138
89801	"	"						125
89302	Боню Боневъ	Пак. кварталъ				232		
89303	"	"				105		
89297	Гарабедъ К. Сааровъ	Бенковска				77		
89298	"	"				70		
89299	Никола Тодоровъ	Кап. Райчевъ				138		
89304	Чинов. Държ. Имоти и Рибол.	гр. Варна				9358		
89292	Георги х. Парушевъ	27 Линия				55		
89298	"	"				50		
96236	Иванъ П. Софийски	Охридска				750		
95422	Кино Ранковъ	Шипченска				200		
95422	"	"				900		
94089	"	"				500		
94090	"	"				50		
12.XII.1928 г.								
89108	Миланъ Петровъ	М. Луиза				204		
89107	"	"	1890					425
89815	"	"		720	1763	412		
95816	"	"						580
90646	х. Захария х. Георгиевъ	Княжеска				1000		200
96244	Янко Хараламбиевъ	Софроний	1272			1000		456
94523	Никола В. Коларовъ	"				182		
94522	"	"	482					38
96241	Евдокия Кирова	Храбъръ				80		
90647	Кръстю Тодоровъ	22 Линия	400			401	768	334
94096	Едо К. Щеревъ	Нишка				354		
94095	Тодоръ Антоновъ	"				290		
95814	Афенда Антонова	х. Стаматъ				674		
95813	"	"				426		
90648	Стоянъ Добревъ	18 Линия			250	200		50
96240	Иванъ Кожухаровъ	Струма				76		
96239	Стефанъ Дончевъ	Оборище	500					
95810	Авара Чипрутъ	Миладинова				1636		
95812	Руска Д. Стойкова	"				195		
90642	Стоянма Ст. Пийчева	Охридска				1721		
94094	Парашкева Янкова	Царибродска	1235					247
90644	Иванъ Вангеловъ	12 Линия	300					30
90645	"	"				110		
94520	Звѣира Томова	Асѣнова				160		
90643	Стоянъ Вангеловъ	12 Линия				60		
89106	Руска Костова и К. Добревъ	Ст. Планина	483					
95811	Александъръ Хр. Валачевъ	"	370			247		
96246	Вълчо Янаковъ Парашкевовъ	с. Ени-кьой					160	
96245	Василь Атанасовъ	Кв. 685 № 6	183			174		36
96243	Янчо Д. Миндовъ	21 Линия					200	
96242	"	"				686		73
89806	Кооперация Бълг. Риболовецъ	гр. Варна						9848
89805	Желѣварски магазинъ Градино	М. Луиза						500
94521	Желю Д. Банковъ	Владиславъ						2100

Съставилъ Книгководителъ: Ив. Радевъ

СПИСЪКЪ

На лицата, които сж внесли разни общински приходи
за времето отъ 3.XII до 8.XII 1928 г. включително
при Техническата Дирекция.

Име и презиме	Улица	За плащане
Агопъ Гарабедовъ	Херм. Шкорпилъ	150
Иванъ Дяковъ	"	300
Рюбенъ Д. Варонова	Колони	300
Н. Костовъ	Бенковска	1860
Деспина Попова	Арда	300
Оникъ Вартановъ	"	300
Оанесъ Миносъ	Шипченска	300
Кирияки х. Тодорова	Панагюрска	300
Иванъ Вълковъ	Анг. Кънчевъ	150
Христо Д. Райковъ	Доспатъ	600
Братя Иванови	Фердинандъ	63
Н-ци Карамфилъ Мариновъ	Ат. Георгиевъ	600
Христо Ризовъ	Миладинова	300
Кръстю Щеревъ	"	240
Димитръ Аврамовъ	Нишка	600
Георги Поповъ	Храбъръ	300
Ставри Пинвовъ	Владиславъ	800
Н. Сапунджиевъ	Стрежка	900
Я. Димитровъ	XIII линия	300
Н-цитъ П. Христовъ	Царъ Освободителъ	300
М. Филиповъ	XVII линия	300
Стр. Вълковъ	Св. Климентъ	190
Петъръ Първановъ	х. Стаматъ	600
Алек. Николовъ	Странджа	300
Махмудъ Махмудовъ	Ц. Борисъ	406
Б. П. Дир. Аврамъ Христовъ	М. Преславска	300
Н-ци Ючормански отъ Г. Геновъ	Търновска	1000
М. Станевъ	"	240
Братя Баклови	"	1000
Широковъ	Търговска	1000
Евд. Димитричка	М. Преславска	240
4-й Декемврий		
Акц. Д-во Царъ-Борисъ		20000
Петъръ Кършевъ	Ботева	120
Марийка Николова	XXVIII линия	60
Ивабеть Фугасова	XXIX линия	150
Димитръ Райчевъ	Чирпанъ	150
Моруинъ Бербериянъ	Панагюрска	240
Субей Кесимъ	Палеологъ	928
Троица А. Мике	Регенска	600
Аврамъ Епщанинъ	Св. Атанасъ	150
Разсуканолъ и Н. Педелева	Княжеска	300
Троица А. Мике	"	885
Хр. Д. Райковъ	Регенска	168
Димитръ Андреевъ	Оборище	300
Н-ци Кина Сарафова	"	300
Атанасъ Стояновъ	XXVII линия	300
Кредитна Банка	XVIII линия	300
Сарагамъ Езекянъ	Фердинандъ	168
Пенка Димитрова	XX линия	300
Георги Ив. Самоковски	Раковска	240
"	Нишка	300
Андрей Николовъ	"	300
Никола Димовъ	XXII линия	60
Павелъ Бойковъ	Владиславъ	240
Петко Ивановъ	"	240
Анка Коева	Ив. Асѣвъ	300
Арифъ Шакировъ	х. Стаматъ	900
Рупенъ Бенониянъ	Царибродска	240
Димитръ Богдановъ	"	240
Юрданъ Караманлиевъ	Рачинска	300
Ст. Илиевъ	Бр. Георгиеви	300
Д. Желевъ	Солунска	240
С. Русевъ	Стара Планина	540
Окр. Кооп. План. Бюро	Херм. Шкорпилъ	196
Парох. Агенция Гимноидентъ	Габровска	1000
Иванъ Серафовъ Акц. Д-во	Пристанището	1590
" Д-во Доверие	Търговска	1000
Жакъ Дюрони	"	240
Яни М. Зарикоста	Фердинандъ	77
"	"	300
"	"	231
5-й Декемврий		
Арт. Мусакинянъ	Св. Никола	100
Борисъ Ивановъ	Зелено дърво	300
Султана Михайлова	XXIX линия	150
Христо Станевъ Кочевъ	Зелено дърво	300
Никола Сираковъ	"	300
Стефанъ Недѣлчевъ	Панагюрска	150
Коста Андреевъ	Арда	300
Тотю Узуновъ	Панагюрска	240
Александъ Хазаровъ	"	450
Василь Н. Кринковъ	Княжеска	120
Янко Г. Паризеръ	Арда	300
Никола Тодоровъ	х. Димитръ	100
Георги Якимовъ	"	300
Ив. Димитровъ	"	50
Ив. П. Вакъчиевъ	Нишка	300
Милица Петрушева	Раковска	300
Кънчо Петровъ	Нишка	150
Тодоръ Кочевъ	"	600
Иванъ Стефановъ	"	300
Добри Поповъ	"	300
Кириякъ Стояновъ	"	600
Смарайда Бъчварова	"	240
Кочо Тодоровъ	"	150

Счетоводителъ: Г. Долапчиевъ